

таторъ Фабіа-Максима, и го испратилъ прѣдъ Ханибала. Ханибалъ едва чыкалъ само да ся удари съ Римляны-ты още еднажъ; нѣ лукавый Фабій умѣлъ вѣщо да го мамп и да избѣгва бой. А междѣ това Римляне-ти въ това врѣмя утвърдили Римъ и стѣпали новѣ войскѣ. По това Ханибалъ въ 216 г. ако и да разбилъ въ единъ страшень бой при Каннѣ Римскѣ-тѣ войскѣ, коѣ-то прѣдводили Консули Варонъ и Павелъ-Емилиѣ, пакъ не ся нааялъ да заобыколи Римъ, а ся оттеглилъ на зимовище у Капуѣ, гдѣ-то войска-та му ся разгдѣзила и развратила. Оставень безъ всякъ помощь отъ Картагеняны-ты, той на другѣ-тѣ годинѣ при Полѣ быде разбитъ и оттеглилъ ся въ най-южный край у Италиѣ, въ Брутиѣ, отгдѣ-то всичкы-ты силы Римскы несполучилы да го испждятъ. Между това Маркелъ усвоилъ градъ Сиракузы, —(Архымедъ)—кой-то былъ изневѣрилъ Римляны-ты, а другъ славень военачальникъ, Сципионъ, покорилъ Испаниѣ и прѣнесълъ войнѣ-тѣ у Африкѣ, гдѣ-то ся съѣзжилъ съ Нумидійскый царь Масиниса. Картагеняне-ти, притѣснени отъ Сципиона и Масиниса, колко могли по-скоро, повыкали Ханибала да отбрани отечество-то си. Той ся врыжалъ въ Африкѣ и при Замѣ срѣщилъ ся съ славнаго Сципиона, гдѣ-то двѣ-тѣ войскы ся ударили, и Картагеняне-ти быдохъ разбити. Картагеняне-ти, като видѣхъ, че немогътъ да ся борять съ такъвъ силенъ непріятель, какъ-то что были Римляне-ти, замолили за миръ, кой-то ся и заключилъ по слѣдующы-ты условія: 1). Картагеняне-ти да отдадътъ на Римляны-ты всичкы-ты си земи извънъ Африкѣ. 2). Да имъ отдадътъ всичкы-ты си слонове, а флотѣ-тѣ си да изгорятъ. 3). Да ся общаѣтъ да повръхъ Нумидійскому царю Масинису всичкы земи у Африкѣ, что были на прѣдъ неговы. 4). Да платятъ на Римляны-ты военны-ты разноскы, и 5) Да ся общаѣтъ, какво нѣма да подначать войнѣ съ никого безъ волѣ отъ Римляны-ты.